

Märgata vägivalda

Eesti Lastefond on kooliõpetajatele välja andnud nõuandevoldiku "Vägivald ja laps" (EPL, 23.3.). On tänuväärne, et vägivalda ohvriks langenud lastele hakatakse senisest suuremat tähelepanu osutama. Tänu Eesti Lastefondile algatuse eest!

Olen töötanud aastaid kooliõpetajana ja söandaksin seetõttu tähelepanu juhtida mõningatele voldikust välja jäänud olulistele punktidele. Õpilaste kodude külastamisest voldikus juttu ei ole. Leidub isegi selline punkt: ära ürita asja ise uurida (?). Ilmselt ei nõuta kaasajal enam õpilaste kodude külastamist klassijuhataja või õpetaja poolt ja see on jäänud sotsiaaltöötaja hoolde ja seegi vaid äärmise vajaduse korral.

On suur vahe, kas kodu külastab lapse õpetaja või sotsiaaltöötaja. Õpetaja külastus loob sideme lapsega ja aitab tema muret mõista igapäevases koolitöös.

Kuidas suudab lühikese

õppetunni ajal ainet käsitlev õpetaja süveneda laste muredesse, kui ta ei tunne nende kodust miljööd?

Teine oluline puudus on laste omapäi jätmise vahetundide ajaks. Kui korrapidajaõpetaja liiguks laste hulgas, poleks suurematel ja ulakamatel poistel võimalik ahistada väikseid algklasside või teisi endast nõrgemaid õpilasi.

Kuidas on võimalik, et mõnes koolis pektakse nõrgemaid vahetunni ajal peadpidi vastu seina või takistatakse minemast WC-sse? Või mängitakse koridoris põlevate tuletikkudega, nii et koolimaja läheb põlema? Miks korrapidajaõpetaja on tänapäeva koolist kadunud?

Sageli kannatavad lapsed koolivägivalla all, millest nad rääkidagi ei julge, rohkemgi kui koduse vägivalla all. Sellest kõigest nõuandevoldikus juttu kahjuks polnud.

L. REBANE
Valgast